

РЕШЕНИЕ

№ 7927

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 18.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8514** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. С. М. от [населено място], срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-270-6500/5287 от 20.07.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г.

Жалбоподателката претендира за недействителност на оспорваното Уведомително писмо, В ЧАСТТА с която ѝ е отказано финансово подпомагане по Схемите и мерките за директни плащания за които е кандидатствала през 2011г. Поддържа, че актът е немотивиран, тъй като в него не са посочени конкретните факти въз основа на които административният орган е достигнал до крайния извод, че части от два от заявените парцели са недопустими за подпомагане. Твърди, че частите от двата имота, излизащи извън слоя на допустимите площи са били обработвани и отговарят на изискванията за добро земеделско състояние. Моли съда да отмени процесното Уведомително писмо, в оспорваната му част на постановения отказ за финансово подпомагане. Не претендира за разноски.

Ответникът - изпълнителен директор на ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ (ДФЗ), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител поддържа, че същата е неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Съображения за законосъобразност на административния акт излага и в писмени бележки по същество. Претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество на 01.04.2011г. И. С. е подала Заявление с уникален регистрационен номер (У.) 230955 за подпомагане за 2011г. по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) и по Схемата за национални доплащания на хектар земеделска земя (СНДП), допълнено със Заявление от 30.05.2011г. Видно от приложените Таблици за използваните парцели за 2011г. жалбоподателката е декларирала за подпомагане по СЕПП и по СНДП 9 броя парцели с площ от 10.94 ха в землището на [населено място], [община].

С Писмо вх. №02-0400/533 от 28.02.2012г. министърът на земеделието и храните е предоставил на ДФЗ база данни „Площи допустими за подпомагане” за кампания 2011г., обновени на база разглеждане на възражения и въз основа на резултатите от извършени проверки на място от страна на Технически инспекторат към Разплащателна агенция (РА) през 2011г. Съгласно цитираното писмо целта на предоставената база данни е да бъде използвана за извършване на окончателни кръстосани проверки на данните от заявленията за директни плащания за 2011г. и въз основа на резултатите да се извърши оторизация на плащанията.

С процесния административен акт на жалбоподателката е оторизирана сума в размер на 2087.84 лева по СЕПП и 279.66 лева по СНДП и е отказано финансово подпомагане до пълния предявен размер от 2450.75 лева по СЕПП и 328.20 лева по СНДП.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Заключение на вещото лице инж. К. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено. Въз основа на СТЕ съдът приема за установено по делото, че границите на слоя на допустимите за подпомагане площи за 2011г., в зоната в която попадат БЗС заявени от жалбоподателката, са определени въз основа на Ц. ортофотокарта, изготвена на база самолетни снимки, заснети през м. юли - септември 2010г. и извършени от Общинската служба по земеделие (ОСЗ) – Велики П. проверки на място, резултатите от които са обективирани в Протокол за специализирана теренна проверка на място на физически блокове №S.-40/10.10.2011г. Съгласно заключението общият размер на недопустимите за подпомагане площи по СЕПП и СНДП, установени от вещото лице въз основа на приложените по делото писмени доказателства и извършени проверки при ответника и в Министерство на земеделието и храните, е 0.54 ха. или 5.19%. Според експертизата броят, номерът и площта на парцелите, установени от вещото лице като недопустими за подпомагане, както и процентното съотношение на недопустимите към установените площи съответстват напълно на приетото от административния орган.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в срок от активно легитимирано лице срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателката и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Процесното Уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, в кръга на неговите правомощия в съответствие с чл.20а от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), съгласно която норма изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция на РБългария за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС (чл.11а ЗПЗП), като съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Съдът приема, че актът е в предписаната от закона форма, доколкото в приложените Таблицы изчерпателно са изброени парцелите по отношение на които са установени недопустими за подпомагане площи и от поясненията към тях, могат да бъдат изведени фактическите и правни основания за постановяване на Уведомителното писмо.

При издаване на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК и които да мотивират неговата отмяна. Съдебната практика и теорията са константни, че процесуалните нарушения в административното производство, колкото и фразпантни да са, са съществени само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган.

Материалноправните предпоставки за получаване на финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания са посочени в чл.39 – чл.43 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и са следните: бенефициерът да е земеделски стопанин, да ползва земеделски площи в определен размер, които поддържа в добро земеделско и екологично състояние. Безспорно е по делото обстоятелството, че жалбоподателката е земеделски стопанин, който стопанисва земеделска площ, включена в Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП) и в този смисъл отговаря на изискванията на чл.41 ЗПЗП.

Изискванията и критериите за допустимост за подпомагане на земеделските площи и постоянните пасища са установени в Наредба №5/10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища (Наредба №5/2010г.). Съгласно приложимата норма на чл.2, ал.1 земеделски площи са тези части от територията на страната, които притежават природни дадености, правещи ги пригодни за извършване на земеделска дейност, включени са в СИЗП по чл.30, ал.2, т.2 ЗПЗП като част от физически блокове земеделски площи и могат да бъдат използвани за извършване на земеделска дейност съгласно действащото в страната законодателство. По смисъла на чл.3, ал.1 от Наредба №5/2010г. земеделските площи

са използвани, когато са заети от обработваема земя, постоянни пасища, трайни насаждения и семейни градини, независимо от вида на собствеността и дали се използват за производство на земеделска продукция. В ал.1 на чл.4 от Наредба №5/2010г. е предвидено, че като обработваема земя се класифицира използвана земеделска площ, редовно обработвана с цел производство на земеделски култури или изоравана, за поддържане в добро земеделско състояние независимо дали се намира под оранжерии или под стационарно или подвижно покритие и която е включена в система за сеитбооборот. Легално определение на понятието „земя под угар” е дадено в чл.4, ал.4 от Наредба №5/2010г. - обработваема земя, включена в система за сеитбооборот, на която през съответната стопанска година не се произвеждат земеделски продукти с цел възстановяване на земята. Съгласно чл.8 от Наредба №5/2010г. допустими за подпомагане по схемите за плащане на площ са частите от използваната земеделска площ, които се поддържат в добро земеделско състояние, съгласно определението, дадено в чл.9.

Приетата и неоспорена СТЕ напълно потвърждава констатациите на административния орган за наличие на недопустими за подпомагане площи в два от заявените за подпомагане парцели и в размера, посочен в оспорвания административен акт. Съгласно заключението на вещото лице БЗС 78210-53-1-1 нов №78210-229-1-1), с площ от 2.88 ха е бил определен като изцяло недопустим за подпомагане спрямо слоя за 2010г. Впоследствие след извършената през 2011г. проверка на място на физическия блок в който попада парцела и въз основа на направените измервания, като недопустима за подпомагане е останала площ от 0.49 ха. в северозападната част, която експертизата потвърждава изцяло, като такава, която не е била поддържана в добро земеделско състояние. По отношение на БЗС 78210-48-12-1 вещото лице е потвърдило определената като недопустима за подпомагане площ от 0.05 ха., които са били заявени едновременно от жалбоподателката и от Я. Д. В.. Съгласно неоспореното заключение на експертизата след изпълнение на производство по чл.17 от Наредба №5/27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (Наредба №5/2009г.) установеното застъпване правилно е било отстранено в полза на Я. В., който за разлика от жалбоподателката е представил документи, удостоверяващи правото му на ползване на застъпената площ.

В хода на съдебното производство жалбоподателката не е ангажирала доказателства с които да обори констатациите, отразени в Протокол за специализирана теренна проверка на място на физически блокове №S.-40/10.10.2011г. и не е оспорила заключението на приетата СТЕ. Следователно при така установените факти правилен и в съответствие с изричната норма на чл.58, §1 от Регламент (ЕО) 1122/2009г. на Комисията е крайният извод по същество на административния орган относно размера на недопустимата за подпомагане площ и размера на дължимото финансово подпомагане по схемите за директни плащания на площ.

По изложените доводи съдът приема, че Уведомително писмо изх. №02-270-6500/5287 от 20.07.2012г. на изпълнителния директор на ДФЗ е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.4 АПК и чл.8 във вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника се дължат разноски в размер на 450 (четиристотин и петдесет) лева – за СТЕ и за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-и} състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба на И. С. М. от [населено място], срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-270-6500/5287 от 20.07.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г.

ОСЪЖДА И. С. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.4, ап.16, да заплати на ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ”, представляван от изпълнителния директор, с адрес: 1618 С., [улица], сумата от 450 (четиристотин и петдесет) лева – разноски по адм. дело №8514/2012г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова